

Παίζει μέ τήν αιώνια ζωή!

δημοσιογράφος **Στέφανος Κασιμάτης** («Καθημερινή» 8 Νοεμβρ. 2019, σελ. 2), μέ άφορμή τό πρώτο άποτεφρωτήριο, δέν έκφράζει μόνο τήν ικανοποίησί του, αλλά και έμπαίζει κατά γελοίο τρόπο τήν πίστι στην αιώνια ζωή. «Τέλος -γράφει- τής ζωής. Ούτε άγγελουδια, ούτε ούράνιες χορωδίες, ούτε άτέλειωτες βόλτες στους κήπους του Παραδείσου, χωρίς νά έχεις τίποτε νά κάνεις, κυρίως ούτε αιώνια ζωή! Γιατί, σκεφθείτε, ποιός μπορεί νά θέλει αιώνια ζωή και νά είναι στά καλά του; Η ζωή και κάθε τι πού τήν όμορφαίνει θά έχανε κάθε αξία εάν γινόταν αιωνιότητα. Αυτός είναι ό λόγος για τόν όποιον ό Παράδεισος θά ήταν άφορητο βαρετό μέρος, αν είναι όπως τόν υπόσχονται, δηλαδή άγνός, χωρίς μουσικές έξαισίες, χωρίς φαγητά, χωρίς κορίτσια...»!

• Δηλαδή, όλοι έμεις, πού πιστεύουμε στην αιώνια έν Χριστώ ζωή, «δέν είμαστε στά καλά μας»! Πρέπει νά συμφωνήσουμε μέ τόν κ. Κασιμάτη, για νά είμαστε ισορροπημένοι άνθρωποι, δηλαδή, νά πιστεύουμε στον **αθεϊσμό** του, νά μή δεχώμαστε Θεό παντοδύναμο, νά μή ποθοῦμε τή ζωή, νά μή πιστεύουμε στην Άγάπη του Θεού, πού τόσο πολύ άγάπησε τόν κόσμο, ώστε έστειλε τό μονογενή Του Υίο, για νά μή χάνεται όποιος πιστεύει σ' αυτόν, αλλά νά έχη «ζωήν αιώνιον» (Ιωάν. γ' 16). Και βέβαια ένας κασιμάτειος παράδεισος, μέ φαγητά και σαρκικές ήδονές δέν είναι Παράδεισος!...

• Σύντομη παρέμβασι στά όσα έγραψε ό άθεος δημοσιογράφος, έκανε («Καθημερινή», 16 Νοεμβρ. 2019) ό ιατρός από τή Θεσσαλονίκη κ. Άντώνιος Παπαγιάννης. Παραθέτουμε τήν έπιστολή του:

«Ό κ. Στ. Κασιμάτης σπεύδει νά υποδεχθεί τό πρώτο έν Έλλάδι άποτεφρωτήριο μέ έγκώμια για τήν... άρχιτεκτονική του κομψότητα, και μέ τήν ευκαιρία αυτή δέν παραλείπει νά αναπτύξη τή “μεταφυσική” του τοποθέτηση για τό τέλος τής ζωής: στάχτη, καπνός, και τίποτε περισσότερο.

Είναι κριμα πού ένας κατά τεκμήριο ευφνης άρθρογράφος ευτελίζει τόσο τήν ανθρώπινη φύση, αλλά αυτή είναι ή προσωπική του άποψη. Ωστόσο όφείλει στοιχειωδώς νά σέβεται τίς πεποιθήσεις των περισσότερων συμπατριωτών του, πού συνάδουν μέ τήν πίστη και τή διδασκαλία τής Όρθοδόξου Έκκλησίας για τή μετά θάνατον ζωή, και νά μήν κάνει χαριτωμένα άστειάκια μέ άκρως σοβαρά θέματα, όπως ό θάνατος.

Θά χρησιμοποιούσε άραγε ποτέ προς έβραϊκό κοινό τή λέξη Άουσβιτς μέ τόσο έλαφρότητα; Και επί τέλους, ως σταματήσει νά διαιωνίζει τό παραμύθι ότι κύρια πηγή προσόδων τής Έκκλησίας είναι οι κηδείες. Αν έπιτρέπεται τό λογοπαίγνιο (ριν στην προσφιλή του άγγλική γλώσσα), είναι πολύ φτηνό έπιχείρημα.

Άντώνιος Παπαγιάννης»